

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด

The Factors Affecting the Learning Achievement in
Marketing Management Course

ลัดดา ยาวิละ

คณะวิทยาการจัดการ

รายงานนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

พ.ศ. 2559

สำนักงานวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

T0219937

แบบสรุปผู้บริหาร
[Executive Summary]

1.รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัย/แผนงานวิจัย

1.1 ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด
The factors was Affecting the learning achievement in Marketing
Management Course

1.2 ชื่อคณะผู้วิจัย ดร. ลัสดา ยาวิละ

หน่วยงานที่สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
หมายเลขโทรศัพท์ 081 5328642

1.3 งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 งบประมาณที่ได้รับ 10,000 บาท
ระยะเวลาทำวิจัย ตั้งแต่ 12 เดือน ตั้งแต่ 17มีนาคม 2558 ถึง 16 มีนาคม 2559

2. สรุปโครงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการการตลาด ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปี การศึกษา 2558 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 92 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยด้านสิ่งเกื้อหนุนการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนมากที่สุดและด้านหลักสูตรรายวิชา ด้านเศรษฐกิจครอบครัว และด้านอาจารย์ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนในระดับมากตามลำดับ ส่วนในด้านการพยากรณ์หาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนนั้นพบว่า ตัวแปรปัจจัยการเรียนการสอนด้านอาจารย์ ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัวด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน และปัจจัยการเรียนการสอนด้านหลักสูตร มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด

จึงทำให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการจัดการเรียน ดังนั้นหากอาจารย์ผู้สอนมีวิธีการสอนเพื่อมาถ่ายทอดที่ดีโดยมีสื่อช่วยในการเรียนการสอนจะทำให้ให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนได้มากขึ้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน เช่นเดียวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในห้องเรียน และการมีวินัยในการเข้าเรียนตรงเวลาสม่ำเสมอ ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณบดี อาจารย์ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และผู้ที่ให้ความช่วยเหลือทุกท่าน ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ได้สนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัย(ทุนเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน) ประจำปีงบประมาณ 2558 ครั้งนี้

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ รวมถึงครอบครัวสามี และลูก ผู้ให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

ลีสดา ยาวิละ
มีนาคม 2559

หัวข้องานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด
ชื่อผู้วิจัย ลัสดา ยาวิละ
คณะ/สังกัด คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย(ทุนเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน) ประจำปีงบประมาณ 2558 จำนวนเงิน 10,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย จำนวน 1 ปี ตั้งแต่ 17 มีนาคม 2558 ถึง 16 มีนาคม 2559
คำสำคัญ ผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน, รายวิชาการจัดการการตลาด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการการตลาด ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 92 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยด้านสิ่งเกื้อหนุนการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร รายวิชา ด้านเศรษฐกิจ ครอบครั้ว และด้านอาจารย์ อยู่ในระดับมากตามลำดับ นอกจากนี้ตัวแปรปัจจัยการเรียนการสอนด้านอาจารย์ ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัวด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน และปัจจัยการเรียนการสอนด้านหลักสูตร มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด

Research Title	The Factors Affecting the Learning Achievement in Marketing Management Course
Author	Yawila Lasda
Faculty	Management Science
Institute	Pibulsongkram Rajabhat University
Year	2015
Keywords	Affecting the learning achievement, Marketing Management course

ABSTRACT

The objective of research were to study the factors was Affecting the learning achievement and the guideline for development the learning in Marketing Management course of students in Business Administration curriculum, Management Science Faculty Pibulsongkram Rajabhat University in the second semester of academic year 2015, the sample population included 92 students. The instrument of data collection was a questionnaire, being analyzed by using frequency, percentages, mean, standard deviation and multiple regression analysis.

The research results showed that the supporting for learning was affecting the learning achievement in higher degree. The following factor curricula, economic & family and instructor in high degree. In addition to factor of learning and teaching in instructor part, factor of self behavior in student behavior in the class part and factor of learning and teaching in curricula part effecting the learning achievement in Marketing Management Course.

สารบัญเรื่อง

บทที่	หน้า
แบบสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)	
กิตติกรรมประกาศ	
บทคัดย่อภาษาไทย	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	
สารบัญเรื่อง	ก
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพ	ง
1 บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
นิยามศัพท์.....	3
2 ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน.....	4
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน.....	5
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการจัดการการตลาด.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	10
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	10
คุณภาพของเครื่องมือ.....	10
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	11
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	11

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	12
การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	12
การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน.....	13
การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน.....	14
5 อภิปรายและวิจารณ์ผล สรุป และข้อเสนอแนะ.....	15
สรุปผลการวิจัย.....	15
อภิปรายผลการวิจัย.....	16
ข้อเสนอแนะ.....	16
บรรณานุกรม.....	18
ภาคผนวก.....	20
ประวัติผู้วิจัย.....	24

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	13
2 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน.....	13
3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	14

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

9

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษา นับว่ามีความสำคัญซึ่งเป็นกระบวนการในการพัฒนาคน ตลอดจนถึงพื้นฐานของการพัฒนาส่วนอื่นๆ ด้วย เพราะไม่ว่าจะทำการพัฒนาส่วนใด ต้องเริ่มจากการพัฒนาคน ซึ่งการพัฒนาคนสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาคน คือ การให้การศึกษา ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาคนโดยมีการคำนึงถึงการศึกษาเป็นหลัก การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประชากรและประเทศชาติให้บรรลุเป้าหมาย จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีประสิทธิภาพดีให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในกระแสโลกาภิวัตน์ (อาภรณ์ รัตนมณี, 2553) นอกเหนือจากนี้ในการพัฒนาระบบการศึกษายังรวมถึงการทำให้คนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยมีกระบวนการจัดการศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ(อนุวัติ คุณแก้ว, 2555)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาปี พ.ศ. 2542 ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาให้ผู้เรียนเก่ง ดี มีความสุข ในการจัดการศึกษาที่จะทำให้นักศึกษาแก่นั้นควรได้จากการศึกษาในวิชาชีพที่ตนเองถนัด ส่วนการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนดี และมีความสุขในชีวิต สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะที่โลกเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งในการพิจารณาว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่ ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งการศึกษาถึงความสำเร็จทางการเรียน หรือผลสัมฤทธิ์นั้นมักจะถูกนำมาเป็นประเด็นในการศึกษาอยู่เสมอ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงถึงความสำเร็จของการศึกษา การศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านมาพบว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมของนักศึกษา ปัจจัยภายในสถาบันการศึกษา การปรับตัวของนักศึกษา วิธีการสอน และการใช้สื่อเป็นต้น (สุเทพ อุสาหะและอาคม เผือกจันทิก, 2553) สิ่งที่สำคัญที่ควรพิจารณาในการพัฒนาการศึกษา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมถึงการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน และความสามารถของผู้สอนอีกด้วย โดยที่การเรียนจะเกิดผลสัมฤทธิ์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ หรือปัจจัยหลายด้านด้วยกัน Bloom (1982) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน มี 3 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ คุณสมบัติด้านผู้รู้ คุณลักษณะด้านจิตพิสัย และคุณภาพของการสอน ซึ่งทั้งนี้ประกอบด้วย การชี้แนะ การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และการเสริมแรงจากผู้สอน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้มีการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ซึ่งในหลักสูตรได้จัดให้มีการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการการตลาด

ให้กับนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 ในสาขาวิชาการจัดการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการตลาด ได้ศึกษา โดยรายวิชาดังกล่าว ได้มีเนื้อหาที่กล่าวถึง ความสำคัญของการตลาด สภาพแวดล้อมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจ การวางแผนการตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค และกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อนำมาใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน จึงเห็นได้ว่า รายวิชาการจัดการการตลาดเป็นรายวิชาที่มีความสำคัญ ได้มีความเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันพร้อมทั้งสามารถนำไปใช้เพื่อประกอบอาชีพในอนาคตได้อีกทั้งทำให้นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์กับการทำงานทั้งองค์การในภาครัฐและเอกชนได้

แต่ทั้งนี้นักศึกษาที่ได้เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ซึ่งได้มีหลากหลายสาขา และมีพื้นฐานการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานความรู้ทางด้านการตลาดอาจไม่เท่ากัน จึงทำให้การเรียนการสอนโดยใช้หลักแนวทางในลักษณะที่เหมือนกันในทุกกลุ่มเรียนเป็นได้ยาก ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้สอนในรายวิชาการจัดการการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้เป็นตัวชี้วัดคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน และเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นผลให้นักศึกษาที่ได้ศึกษารายวิชาการจัดการการตลาด ได้มีผลการเรียนที่สูงขึ้น และให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น นำมาซึ่งประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ให้กับองค์การได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการการตลาด
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาการจัดการการตลาด

ขอบเขตของงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ศึกษาในรายวิชาการจัดการการตลาด จำนวน 220 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ศึกษาในรายวิชาการจัดการการตลาด โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งคำนวณจากสูตรเทโรยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ปัจจัยการเรียน ได้แก่ ด้านหลักสูตรรายวิชา ด้านอาจารย์ ด้านสิ่งกีดขวางการเรียน 2. ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย 3. ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักศึกษาในห้องเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการการตลาด

ระยะที่ใช้การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะตั้งแต่เดือน มกราคม – เมษายน 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียน และผลสัมฤทธิ์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ศึกษาในรายวิชาการจัดการการตลาด
3. ปัจจัยการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด
 - 3.1 ด้านหลักสูตรรายวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชาที่สอนในรายวิชาการจัดการการตลาด
 - 3.2 ด้านอาจารย์ หมายถึง ผู้รับผิดชอบสอนเนื้อหาในรายวิชาการจัดการการตลาด
 - 3.3 ด้านสิ่งเกื้อหนุนการเรียน หมายถึง สิ่งสนับสนุนให้เกิดความสะดวกในการเรียน เช่น สภาพห้องเรียน ห้องสมุด ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
4. ปัจจัยสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด
 - 4.1 ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว หมายถึง การดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด ได้แก่ คำแนะนำ ความอบอุ่น รายได้ของครอบครัว
 - 4.2 ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หมายถึง สภาพที่พักระหว่างเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง และสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
5. ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว หมายถึง ลักษณะความพร้อมในของการมาเรียนของ นักศึกษา ในรายวิชาการจัดการการตลาด
 - 5.1 ด้านพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียน หมายถึง ความตั้งใจในการเรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด อันได้แก่ การเตรียมตัวก่อนการเรียน ความสม่ำเสมอในการเรียน การส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมาย

บทที่ 2

ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด ของ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

- 2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน
- 2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการการตลาด
- 2.4 ข้อมูลของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน ของนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ถือได้ว่าเป็น ตัวชี้ผลลัพธ์ในการเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญในการในความสำเร็จในการพัฒนาถึงผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงการปรับปรุง ในด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมให้นักศึกษา การพัฒนา ความสามารถของผู้สอน โดยทั้งนี้ ได้มีนักวิชาหลายท่านได้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ ดังนี้

Good (1973,p. 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การทำให้เสร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางด้านกรกระทำให้ทักษะที่กำหนดให้ หรือ ในด้านความรู้ ส่วน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการ เรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากक्रमอบหมายงาน ในขณะที่ Eysenck, Arnold and Mecili , 1972, p.6) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงขนาดของ ความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่อาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัย ความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นความสำเร็จที่ได้จากการ เรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้อง อาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกตหรือการตรวจการบ้าน หรือได้ในรูปของเกรดในการเรียน ซึ่งต้องอาศัย กระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาอันพอสมควร หรือได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

นอกจากนี้ สูดาลักษณะ เข็มพรหมา (2548) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ หรือทักษะของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้ โดยการแสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคล ในการเข้าถึงความรู้ใดๆ นั้น สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป ซึ่งกรรณิการ์ ภิมย์รัตน์ (2554 หน้า 6) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนของ ผู้เรียนทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียน และการปฏิบัติ ซึ่งสามารถวัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เช่นเดียวกับทฤษฎี เลิศอนันตกร (2554, p.13) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียนโดยอาศัย

ความสามารถเฉพาะบุคคล และกรณีการ ภิรมย์รัตน์ (2554, หน้า 6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนทั้งในด้านการศึกษาล่าเรียนและการปฏิบัติ ซึ่งสามารถวัด ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

จากคำจำกัดความดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งที่แสดงถึงผลสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากความสามารถ และความพยายามของนักศึกษา โดยเป็นตัวบ่งชี้ถึงการพัฒนา และปรับปรุงในด้านการเรียน และการสอนให้กับนักศึกษา

2.2 แนวคิด และทฤษฎีปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน Gagne and Briggs (1979 อ้างใน กรณีการ ภิรมย์รัตน์ (2554, หน้า 16) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการมีสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ การทำซ้ำ คือ การให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนองหลายๆ ครั้ง จนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรง คือ การเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้
2. ปัจจัยภายใน เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงขณะเรียนนั้น หรือนึกถึงจากสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว

Bempechat (1992 : 31-41 อ้างใน รุ่งฤดี กล้าหาญ, 2557) กล่าวว่า บิดา มารดา มีส่วนสำคัญต่อการศึกษาของบุตร ทั้งในด้านการส่งเสริมความรู้ และแรงจูงใจในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และครู กับการจัดการศึกษามีส่วนสำคัญต่อบิดา มารดา ที่จะช่วยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุตร

ซึ่ง Bloom (1976:139 อ้างในหฤษฎ์ เลิศอนันตกร, 2551) กล่าวว่า สิ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 3 ประการ คือ

1.พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2.คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ๆ โดแก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและ สถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3.คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียน การสอนที่ผู้เรียนจะได้รับ ได้แก่การแนะนำ การปฏิบัติ และแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนเป็นต้น Bloom กล่าวว่า องค์ประกอบด้านจิตใจมีส่วนอยู่ใน ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลายเทอม ร้อยละ 25% คุณภาพการสอนมีส่วนร่วมอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของผู้เรียน ร้อยละ 25% และ 3 ตัวแปร คือ ความรู้พื้นฐานในการเรียนองค์ประกอบ ทางด้านจิตใจและ คุณภาพการสอนร่วมกัน มีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนสิ้นเทอมร้อยละ90

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยมนุษย์มีความสามารถ ในการเรียนรู้แตกต่างกัน

เนื่องจากปัจจัยหลายด้าน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ประกอบด้วย (วิมาพร มาพบสุข, 2542 : 323-327)

1.ตัวผู้เรียน ได้แก่ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อม ประสบการณ์เดิม แรงจูงใจความบกพร่องทางกายบางประการอารมณ์อายุเพศและสติปัญญา

2.บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของ บทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมายความยาวของบทเรียนและสิ่งรบกวน

3.วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำ เกี่ยวกับ แหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึก ปฏิบัติภายหลังการ สอน 4.ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้ 5.องค์ประกอบสำคัญ จากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ทางกายภาพ จิตวิทยาและ วัฒนธรรมในสังคม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน (ประภัสสร วงษ์ศรี, 2541 : 46) ประกอบด้วย

1.ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรียนที่น่าสนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพการ สอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีจริยธรรม การจูงใจและการกระตุ้น เสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับ นักเรียนได้ บรรยากาศในการสอนและ สิ่งแวดล้อม 2.ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซาว์ ปัญญาความถนัด ความสนใจ อารมณ์ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อสถาบันและผู้ บรรยายภาคในการเรียนและสิ่งแวดล้อม จากที่กล่าวมาด้าน สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของครูเช่น ระดับการศึกษาของครูผู้สอน เจตคติต่อวิชาชีพของผู้สอน การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในวิชาที่สอน สุขภาพกาย สุขภาพจิต เป็นต้น องค์ประกอบทาง ครอบครัว เช่นสภาพความเป็นอยู่การเลี้ยงดู ระดับ การศึกษาของบิดามารดา เศรษฐกิจของ ครอบครัวองค์ประกอบทางการศึกษา ได้แก่ บุคลากร สื่อการ สอน บรรยากาศในชั้น เรียน เป็นต้น องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ความสำนึกคิดเกี่ยวกับ ตนเอง สุขภาพร่างกาย เจตคติการปรับตัว ความมุ่งมั่นแรงจูงใจเป็นต้น

อนูวัติ คุณแก้ว (2555, หน้า 9) ได้ให้ความหมายในด้านอาจารย์ หมายถึง รูปแบบในการสอน โดยมีการจัดการเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่าง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง กล่าวคือให้นักศึกษาสามารถเข้าใจจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนในการทำงาน เรียน สามารถจัดลำดับเนื้อหาการเรียนจากง่ายไปสู่ยาก และจัดการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ และลักษณะของนักศึกษา

นอกจากนี้ (Bloom 1976 : 13-15, อ่างใน ครองสิน มิตะหัน 2548 หน้า 39) ได้ให้ ความหมายอาจารย์ หมายถึง ผู้ที่สามารถบอกจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน งานที่ต้องทำให้นักศึกษา ทราบอย่างชัดเจน การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการ สอน การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การชดเชย ต่ำหนิ กล่าวข้อความสนับสนุนให้เหมาะสมกับ

ผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หมายถึง การวินิจฉัย และแจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนแต่ ละคนบรรลุการเรียนรู้ในจุดประสงค์ใดบ้าง และยังขาดในจุดประสงค์ส่วนใด เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเป็น กระบวนการและกิจกรรมที่ใช้เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาโดยยึดตามข้อมูลย้อนกลับ

2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการการตลาด

ได้มีนักวิชาการทางการตลาด หลายคนได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจัดการการตลาดไว้ดังนี้

Kotler and Keller (2012, p.41) กล่าวว่า แนวคิดการตลาดเป็นแนวคิดที่เป็นการตลาดแบบ องค์กรรวม (The Holistic Marketing Concept) ซึ่งประกอบด้วย การตลาดแบบความสัมพันธ์ การบูรณา การการตลาด ทั้งภายในและผลการดำเนินการตลาด เช่นเดียวกับ Gummesson (2008) กล่าวว่า การ เปลี่ยนแปลงการตลาดจากส่วนประสมการตลาดกลายเป็นความสัมพันธ์ทางการตลาด โดยจากแนวคิดทาง การตลาดจะเน้นความสำคัญที่สินค้า ราคา สถานที่ และการส่งเสริมการตลาด ในขณะที่แนวคิด ความสัมพันธ์ทางการตลาดจะให้ความสำคัญกับเครือข่าย ปฏิสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ ทั้งนี้ Mcdonal (2002, p.3) ได้ให้ความหมายของแนวคิดการตลาดว่า เป็นความสอดคล้องระหว่างความสามารถของ บริษัทกับความต้องการของลูกค้า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทั้งสองฝ่าย

Kotler (2003) ได้กล่าวไว้ว่า โปรแกรมการตลาดเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่ทำให้ได้พบกับความ ต้องการของลูกค้าเป้าหมายได้ ซึ่งโปรแกรมทางการตลาดดังกล่าวคือ ส่วนประสมทางการตลาด หรือ 4 Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสินค้า บริการ และความคิดที่สร้างความพึงพอใจตามความต้องการของ ลูก ราคา (Price) เป็นสิ่งที่ใช้ในการแลกเปลี่ยน สถานที่ (Place) เป็นวิธีการนำผลิตภัณฑ์ไปถึงมือลูกค้า และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นวิธีในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ

Gummesson (2008, p.323) ได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ซึ่ง พบว่านอกเหนือจาก 4 Ps ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีความสำคัญ ได้แก่ 8 Ps, และ 15 Ps

Kotler and Keller (2012, p.50) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการการตลาด คือ การจัดการ การตลาดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการเลือกตลาดเป้าหมาย และเก็บรักษาตลาดเป้าหมายโดยผ่าน กระบวนการสร้างสรรค์ การสำรองสินค้า และสื่อสารที่สร้างคุณค่าให้กับลูกค้า

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการในประเทศไทยยังได้ให้ความหมายของการจัดการการตลาดอีกดังนี้

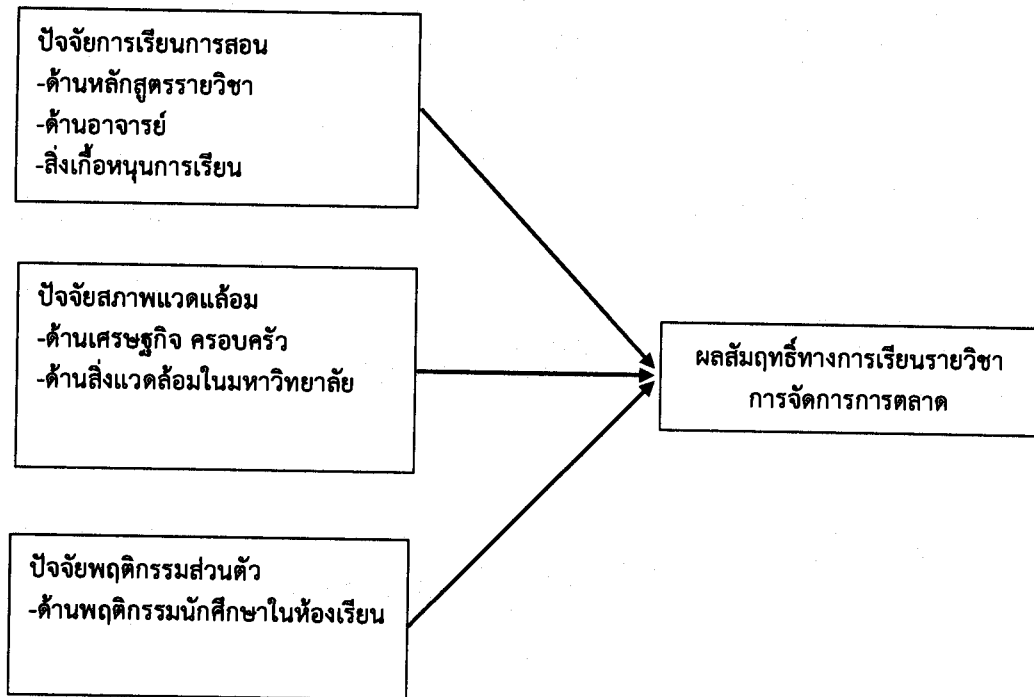
ฉัตยาพร เสมอใจ (2549) หมายถึง กระบวนการทางการตลาด (Marketing Process) ที่เริ่มต้น จากการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการตลาด ทำการพัฒนาแผนการตลาด ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และ ตลาดเป้าหมาย จากนั้นปฏิบัติตามแผนการตลาด และทำการควบคุมการตลาด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์กร นอกจากนี้ สุดาพร กุณฑบุตร (2557, หน้า 12) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการ การตลาด คือกระบวนการในการนำสินค้าจากผู้ผลิตสู่ผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ ต้องการเสนอขาย และผู้ต้องการซื้อสินค้าอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่าง เช่น การ ผลิต การเงิน การนำเสนอสินค้าและการขนส่งของที่จะรับผิดชอบ รวมถึงภาวณิ กาญจนนาภา (2554, หน้า 42) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการการตลาด คือสิ่งที่ผู้บริหารขององค์กรธุรกิจจะต้องทำการ เชื่อมโยงทรัพยากรของธุรกิจ กับโอกาสทางการตลาดที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะยาว โดยมีกระบวนการ

จัดการการตลาดประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือขั้นตอนการวางแผนการตลาด การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปปรับใช้กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

อัจฉิมา เศรษฐบุตร และสายสวรรค์ วัฒนพานิช (2552, หน้า 4) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการการตลาด คือการวิเคราะห์ การวางแผน การปฏิบัติงาน และควบคุมโปรแกรมการตลาด ที่จะนำมาซึ่งความพอใจจากการแลกเปลี่ยนกับตลาดเป้าหมาย เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย และต้องให้เกิดความพอใจด้วย จากความหมายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในรายวิชาการจัดการการตลาด ได้เป็นวิชาที่สามารถทำให้นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจสามารถนำไปปรับใช้กับการใช้ชีวิตประจำวัน และการทำงานในอนาคตได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการจัดการเรียน มีผู้สนใจศึกษา ได้แก่ รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 95 คน พบว่า ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ทั้งนี้ พรจันทร์ โพธิภาค สมุทร ชำนาญ และสุรันต์ ไชยชมพู (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 2 ปี 2552 จำนวน 200 คน พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครองไม่ได้ส่งผลทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย ในขณะที่รายได้ของครอบครัวส่งผลทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนต่ำ และส่งผลในระดับน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาของทิพวรรณ กมลพัฒนานนท์ (2543) ที่พบว่า รายได้ของครอบครัวส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการอบรมเลี้ยงดู และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วย เนื่องจากในบางครั้งนักศึกษาต้องทำงานพิเศษเพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน จึงขาดโอกาสในการศึกษาอย่างเต็มที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อการศึกษา พร้อมกันนี้ สมพิศ อยู่สุขสวัสดิ์ (2550) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยทำการศึกษานักศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ทุกแขนงวิชา จำนวน 208 คน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมในระดับมาก โดยนักศึกษามีความเห็นที่ ความรักความเข้าใจ และความอบอุ่นจากผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพบว่า การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการการตลาดนั้น ไม่ได้มีผู้ศึกษาในเรื่องนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องนี้ นำมาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชา การจัดการการตลาด เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรได้แก่ นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการตลาด ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2558 ได้ศึกษารายวิชา การจัดการการตลาด โดยมีจำนวน 220 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการคำนวณจากสูตรทาร์ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชา จำนวนครั้งที่มาเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการจัดการการตลาด โดยประกอบด้วยตัวแปร 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม และปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว โดยมีตัววัด 6 ด้าน และผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) รวม 33 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ โดยเป็นคำถามปลายเปิด

3. การตรวจสอบเครื่องมือคุณภาพแบบสอบถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงให้สมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค ได้ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการขออนุญาต และชี้แจงแก่นักศึกษาว่า การวิจัยนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อด้านลบต่อนักศึกษา ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ นำเสนอข้อมูลในภาพรวม ให้เข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ หากปฏิเสธหรือยุติการเข้าร่วมวิจัยจะไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อนักศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤษภาคม หลังสิ้นสุดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 92 คน แบบสอบถามกลับคือ 92 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาดโดยใช้

วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญญาลักษณะที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด

สัญญาลักษณะที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญญาลักษณะในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

X ₁	แทน	ปัจจัยการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรรายวิชา
X ₂	แทน	ปัจจัยการเรียนการสอน ด้านอาจารย์
X ₃	แทน	ปัจจัยการเรียนการสอน ด้านสิ่งก่อกวนการเรียน
X ₄	แทน	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₅	แทน	ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
X ₆	แทน	ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการการตลาด

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้นำเสนอคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไป ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่	สาขา	จำนวน	ร้อยละ
1	การจัดการ	44	47.80
2	การตลาด	28	30.50
3	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	20	21.70
	รวม	92	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการทั้งหมด 92 คน โดยมีสาขาการจัดการมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 รองลงมาได้แก่ สาขาการตลาด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแต่ละด้าน

ตัวแปรด้าน	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
ปัจจัยการเรียนการสอน			
ด้านหลักสูตรรายวิชา	4.12	0.53	มาก
ด้านอาจารย์	4.04	0.45	มาก
ด้านสิ่งก่อกวนการเรียน	4.79	0.53	มากที่สุด
ปัจจัยสภาพแวดล้อม			
ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว	4.05	0.77	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย	3.71	0.79	ปานกลาง
ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว			
ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน	3.97	0.58	ปานกลาง

ตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัย ด้านสิ่งก่อกวนการเรียน ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.53) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านหลักสูตรรายวิชา ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.53) ด้านอาจารย์ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.45) ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.58) ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.79) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ ด้าน 1) ปัจจัยการเรียนการสอน ได้แก่ ด้านหลักสูตรรายวิชา ด้านอาจารย์ ด้านสิ่งกีดขวางการเรียน 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย 3) ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา การจัดการการตลาด ซึ่งสถิติที่นำมาใช้ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การวิจัยครั้งนี้กำหนดระดับนัยสำคัญไว้ที่ 0.05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3 นี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน	B	SE	Beta	t	sig
ด้านอาจารย์	-.455	.143	-.558	-3.188	.002
ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน	-.405	.142	-.549	-2.846	.006
ด้านหลักสูตรรายวิชา	.389	.169	.407	2.304	.024

$R = .378$, $R^2 = .143$, $Adjust R^2 = .082$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการจัดการการตลาด คือ ด้านอาจารย์ ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน และด้านหลักสูตรรายวิชา โดยมีค่านัยสำคัญที่ระดับ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95%

บทที่ 5

อภิปรายและวิจารณ์ผล สรุป และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน รายวิชา การจัดการการตลาด ของ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2/2558 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มี วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการการตลาด และเป็น แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาการจัดการการตลาด

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 220 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling Random) ได้ 92 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 92 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็น คุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชา การจัดการการตลาด ได้แก่ 1) ปัจจัยการเรียนการสอน ได้แก่ ด้านหลักสูตรรายวิชา ด้าน อาจารย์ ด้านสิ่งเกื้อหนุนการเรียน 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจครอบครัว ด้าน สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย 3) ปัจจัยพฤติกรรมส่วนตัว ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน และ ซึ่ง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดในเรื่อง ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปี ที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2/2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน

1. โดยทั้งนี้สามารถแบ่งเพศได้ดังนี้ หญิง คิดเป็นร้อยละ 58 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 42 และเป็นนักศึกษาในสาขาวิชา การจัดการ 44 คน การตลาด 28 คน และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 20 คน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียน ในรายวิชาการ จัดการตลาด ทั้ง 6 ด้าน มีดังนี้ ด้านสิ่งเกื้อหนุนการเรียน ($\bar{x} = 4.79$) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วน ส่วนด้านหลักสูตรรายวิชา ($\bar{x} = 4.12$) ด้านอาจารย์ ($\bar{x} = 4.04$) ด้านเศรษฐกิจครอบครัว ($\bar{x} = 4.05$) อยู่ใน ระดับมาก และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย $\bar{x} = 3.71$ ด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน ($\bar{x} = 3.97$) อยู่ในระดับปานกลาง

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการพยากรณ์ปัจจัยที่ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการการตลาด เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร อิสระที่มากกว่า 1 ตัว ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการจัดการการตลาด ในรูปสมการที่ นำมาใช้ในการพยากรณ์ ดังต่อไปนี้

$$Y = 4.828 - 0.455(\text{อาจารย์}) + 0.389(\text{หลักสูตร}) - 0.405(\text{พฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน})$$

อภิปรายและวิจารณ์ผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการจัดการการตลาด พบว่า ปัจจัยการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ใช้สื่ออุปกรณ์ช่วยในการเรียนการสอน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพิศ อยู่สวัสดิ์ (2550) ที่พบว่า นักศึกษามีความเชื่อมั่นในคุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน เพราะอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุด ที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติด้านบุคลิกภาพ ความพร้อมด้านวิชาการ มีคุณธรรม และมีวิธีการสอนโดยนำความรู้วิทยาการใหม่ มาถ่ายทอดให้นักศึกษา เนื่องจากผู้เรียนหากพึงพอใจผู้สอนจะทำให้เกิดความสนใจในการเรียน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ที่พบว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ที่ได้ให้เกิดความสำคัญกับคุณภาพการสอน โดยเชื่อว่า คุณภาพการสอนของผู้สอนเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ จารุทัศน์ สันติสิริสมบุรณ์ (2555) ที่พบว่า นักศึกษาสนใจที่จะเรียนในรายวิชาที่ผู้สอนมี ประสบการณ์ทั้งการสอนและการวิจัย โดยสามารถโยงความสัมพันธ์ของวิชากับวิชาอื่นๆ และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้

ส่วนด้านพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน การเตรียมตัวก่อนการสอน การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การทำรายงาน หรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง การเข้าเรียนตรงตามเวลาที่กำหนด และการรู้จักแบ่งเวลาระหว่างเรียนกับเพื่อนพิเศษ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรินทร์ พริงทองฟู (2546) ที่พบว่า พฤติกรรมของนักศึกษาในห้องเรียนมีผล การต่อเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อนในห้องเรียนทำให้ช่วยให้ผลการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

ส่วนในเรื่องหลักสูตร และรายวิชา สามารถส่งเสริมนำความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้ โดยในเนื้อหาวิชาควรเน้นเรื่องวิธีปฏิบัติงานจริง มีการฝึกศึกษาให้นักศึกษาได้ฝึกคิด รวมถึงเนื้อหาที่มีความทันสมัยได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียน เนื่องจากเป็นสิ่งที่นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ การทำงานของนักศึกษาต่อไปได้ในอนาคต โดยเฉพาะนักศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาบริหารธุรกิจ ส่วน ใหญ่จะไปประกอบอาชีพในภาคเอกชน ซึ่งต้องมีความรู้ในการปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพิศ อยู่สุขสวัสดิ์ (2550) ที่พบว่า หลักสูตรการสอนที่สามารถให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานได้จริง เป็นสิ่ง สำคัญที่ทางหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต้องที่ที่ต้องการในการผลิตผู้ที่จบการศึกษาออกไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการจัดการเรียน ดังนั้นผู้สอนควรมีวิธีการสอน เพื่อมาถ่ายทอดให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียน

1.2 สนับสนุนให้เกิดการสร้างแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ให้นักศึกษามีพฤติกรรมรับผิดชอบใน ห้องเรียน และมีวินัยในการเข้าเรียนตรงเวลาสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาโดยเพิ่มตัวแปร ด้านเพื่อน หรือความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน เนื่องจากในรายวิชาการตลาด มีแนวโน้มในการเรียนเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเพื่อน และกรณีศึกษาร่วมกัน ซึ่งอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน ในรายวิชาอื่น เพื่อนำมาเปรียบเทียบ เพื่อจะได้เป็นข้อสรุป และนำไปเป็นแนวทางพัฒนา และปรับปรุงแก้ไขต่อไป

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ภิมย์รัตน์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา.
- จารุทัศน์ สันติสิริสมบุรณ์. (2555). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษากระบวน วิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศ เสี่ยง และการควบคุม. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2549). การบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1, 2555. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการ บริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภัสสร วงษ์ศรี (2541) การรับรู้อัตสมรรถนะความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางกา เรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, จังหวัดมหาสารคาม.
- พรจันทร์ โพธิ์นาค สมุทร ชำนาญ และสุรัตน์ ไชยชมพู. ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารการบริหารการศึกษา. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือน ตุลาคม 2556 – มีนาคม 2557. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาวิณี กาญจนภา. (2554). หลักการตลาด, กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ท็อปจำกัด.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพยาบาลทหารบก. ปีที่ 15 ฉบับที่ 3 (กันยายน- ธันวาคม 2557). วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก.
- วิภาพร มาพบสุข. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- สมพิศ อยู่สุขสวัสดิ์. (2555). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2550. กรุงเทพฯ.
- สุดาพร กุณฑลบุตร. (2557). หลักการตลาด. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุดาลักษณ์ เข็มพรมมา. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มบูรพาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- สุเทพ อูสาหะ และอาคม เผือกจันทิก. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา GSC 151. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2558. จาก www.east.sup.ac.th/admin/waaa_file/A95GSC151.doc
- หฤษฎ์ เลิศอนันตกร (2554) . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา คณะ เศรษฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กระบวนวิชา 751409. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2558, จาก <http://www.google.co.th/>. ตัวอย่างงานวิจัยผลสัมฤทธิ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (2553). ทำไมการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2558 จาก <http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent>.
- อัจฉิมา เศรษฐบุตร และสายสวรรค์ วัฒนพานิช. (2552). การบริหารการตลาด,(พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : บริษัท เอช.เอ็น.กรุ๊ป จำกัด.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2555). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนสูงและต่ำของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- Bloom, B.S. (1982). *Human Characteristics and School Learning*. New York: Mcgraw – Hill. Eysenck, J.J. , Arnold, W, and Meili, R. 1972. *Encyclopedia of Psychology*. London : Search Press Limited.
- Eysenck, J., Arnold, W., and Meili, R. 1972. *Encyclopedia of Psychology*. London : Search Press Limited.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York ; Mc Graw-Hill.
- Gummesson, E. (2008) *Total Relationship Marketing*. 3 rd. ed. Singapore. Butterworth-Heinemann.
- Kotler, P. and Keller, L. (2012). *Marketing Management*, 14 th ed. Singapore : Prentical-Hall.
- Kotler,P. (2003). *Marketing Management*, 11 st ed. Singapore : Pearson Education Limited.

Mcdonald, M. (2002). **Marketing Plans : How to prepare them, how to use them.**
5 th ed. Singapore: ELSIVER Butterworth-Heinemann.

ภาคผนวก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน
แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน รายวิชาการจัดการการตลาด

ส่วนที่ 1 คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. นักศึกษา กำลังเรียน ในสาขา วิชา
 การจัดการ การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. จำนวนครั้งที่มาเรียน
 ต่ำกว่า 8 ครั้ง 9 - 12 ครั้ง 13 ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน กรณีศึกษารายวิชาการจัดการการตลาด

รายละเอียดในแต่ละปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกี่ยวข้อง
ปัจจัยการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร					
1. เนื้อหาในรายวิชา สามารถส่งเสริมนำความรู้สามารถไปประกอบอาชีพได้					
2. เนื้อหารายวิชา มีความยาก ง่าย เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้เดิม นักศึกษา เช่น วิชาหลักการตลาด					
3. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการนักศึกษา					
4. นักศึกษาชอบเรียน โดยวิธีปฏิบัติงานจริง					
5. เนื้อหารายวิชา มีความทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบัน					
ด้านอาจารย์					
6. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การสอน					
7. อาจารย์มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน					

รายละเอียดในแต่ละปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกี่ยวข้อง
8.มีการใช้สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์การสอนช่วยในการเรียนการสอน เช่น เอกสารประกอบการสอน					
9. วัด และประเมินผลการเรียนการสอน อย่างยุติธรรม					
10.ให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา					
11. ได้รับมอบหมายงานเหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา					
ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนการสอน					
12. สภาพห้องเรียน มีความเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่เรียน					
13. มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า					
14. อุปกรณ์ วัสดุ ที่เหมาะสมกับนักศึกษาในการเรียน					
15. มหาวิทยาลัยมีการให้บริการคอมพิวเตอร์ระบบเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็ว					
16. ขณะเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน					
ปัจจัยสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจครอบครัว					
17. ได้รับความรัก ความเข้าใจ และอบอุ่นจากผู้ปกครอง					
18. ได้รับคำแนะนำการเรียนจากครอบครัว					
19. จำนวนเงินที่รับจากผู้ปกครองในศึกษาเพียงพอ					
20. รายได้ภายในครอบครัวเพียงพอ					
21. นักศึกษาทำงานพิเศษ เพื่อเพิ่มรายได้					

รายละเอียดในแต่ละปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เกี่ยวข้อง
ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย					
22.ที่พักอาศัยปัจจุบันสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน					
23.นักศึกษารุ่นพี่ รุ่นน้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน					
24.สภาพแวดล้อมภายในบริเวณมหาวิทยาลัยมีความสะอาด ร่มรื่น					
25.ห้องน้ำมีจำนวนเพียงพอแก่นักศึกษา					
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ด้านพฤติกรรมของนักศึกษา					
26.นักศึกษามีการเตรียมตัวก่อนการสอบทุกครั้ง					
27.เข้าเรียนสม่ำเสมอ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
28.ทำการบ้าน หรือรายงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง					
29.นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงตามเวลาที่กำหนด					
30.สามารถแบ่งเวลา ระหว่างเรียนกับเพื่อนพิเศษที่เป็นเพศตรงข้าม					
31.มีการแข่งขันกับนักศึกษาอื่นๆ ในการสอบเพื่อให้ได้คะแนนดี					
32.นักศึกษายินดีเมื่ออาจารย์ไม่มาสอน หรืองดเรียนบางชั่วโมง					

ส่วนที่ 3

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล นางลัสดา ยาวิละ
ชื่อ-นามสกุล Mrs. Lasda Yawila
2. หมายเลขบัตรประชาชน 3659900549138
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
จ. พิษณุโลก
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล
สงคราม จ.พิษณุโลก
โทรศัพท์มือถือ 081-5328642
E-mail : lasds_nang@hotmail.com
ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก 602/67 ถ.พระองค์ขาว อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จากสถาบัน	สาขาวิชา	ปีที่จบการศึกษา
บธ.ด. (การบริหารธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	การบริหารธุรกิจ	2556
บธ.ม.(การบริหารธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	การบริหารธุรกิจ	2543
ศศ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รัฐศาสตร์	2530

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

การตลาด การบริหารธุรกิจ

7. ประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ปี (ระยะเวลา)	สถานะ	เรื่อง(แหล่งทุน)
2559	ผู้ร่วมโครงการ	การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลาง (แหล่งทุน สกอ.)
2552	ผู้ร่วมโครงการ	การพัฒนาการ และผลกระทบการท่องเที่ยวต่อชุมชนลุ่มน้ำ เข็ก อ.วังทอง จ.พิษณุโลก (แหล่งทุน : วช.)
2551	ผู้ร่วมโครงการ	ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์ : กรณีศึกษาเรือนแพ ลำน้ำน่าน (แหล่งทุน : วช.)